

чатъ координиранитѣ усилия на много държавни и обществени институти въ страната. Освенъ косвенитѣ срѣдства, за разрешението на тази многостранна и тежка задача, имащи за цель увеличение благосъстоянието на населението, ще трѣбва да се прокаратъ и редица други културни и социални мѣрки, които да дадатъ прѣко отражение върху живота на селското население. Въ числото на тѣзи мѣрки трѣбва да поставимъ, на първо мѣсто, **грижитѣ** за подобрене храната и облѣклото на населението, за създаване на по-хигиенични условия за живѣне и работа, за здравеопазването на населението, за възпитанието на подрастващитѣ селски поколения, за облекчаване на селската жена отъ прекомѣрния трудъ, съ който сега сѣщата е обременена, за прѣскането широка земеделска, земеделско-стопанска и здравна просвѣта всрѣдъ селското население и т. н.

Както е видно отъ изложението, което направихме тукъ, нашата стопанска и социална действителностъ ни поднася цѣла серия въпроси и проблеми, едни отъ други по-важни и по-навременни. Не би могло да се мисли, дори, че сѣщитѣ ще бждатъ разрешени съ единъ замахъ или въ 100-процентовъ размѣръ. Тѣ сѣ многобройни и мѣчни. Това не ще рече, обаче, че е позволено да се бездействува, капитулирайки предъ голѣмата планина отъ нужди, изправена предъ насъ. По пѣтя на решителнитѣ и радикални мѣроприятия, проведени системно и неотклонно, съ активното сътрудничество на самото население, биха могли да се получатъ резултати, които ще промѣнятъ коренно стопанскиятъ и социаленъ обликъ на нашата страна.

Тукъ му е мѣстото да отбележимъ другъ единъ фактъ, който, сѣщо така, е отъ не малка важностъ. Въ цѣлата система отъ стопански мѣроприятия провеждани у насъ, особено въ областъта на земедѣлието и отраслитѣ му липсва или слабо е застъпено активното и творческо проявление на **организираната стопанска самоинициатива**. Въ повечето случаи мѣроприятията, които Министерството на Земедѣлието и разнитѣ стопански служби провеждатъ, не намиратъ достатъчна подкрепа, отъ страна на самото население и неговитѣ организации, каквито сѣ: общината, кооперацията, разнитѣ стопански дружества (скотовѣдни, лозарски, градинарски, пчеларски и др), мѣстни комитети, интелигенцията на селото и пр. Твърде често, поменатитѣ институти и организации, респективно населението, взематъ отрицателно, или най-малко — безразлично отношение къмъ много важни и умѣстни мѣроприятия, считайки ги чужди почини, натрапени му отъ вънъ, или пъкъ ги посрѣща съ недовѣрие. Въ много случаи мѣроприятията се възприематъ отъ населението, не заради стопанскиятъ ефектъ отъ тѣхъ, а защото сѣщото е примамено отъ прѣкитѣ облаги, които би получило, подъ формата на